

ויקרא

ומרגליות הים סנהדרין שם.

וע"ע בעיון יעקב על הע"י סנהדרין שם שכ' נראה דהוא מדה כנגד מדה ע"ד דאמרינן ביבמות דף נ' ע"א את מספר ימין אמלא אלו שני דורות פרש"י שנים שפוסקין לו בעת לידתו לא זכה פוחתין לו ה"נ זה שאינו משנה בדיבורו גם הקב"ה לא שינה דבורו מהשנים שנקצב לו בשעת לידתו אף שלא זכה, וכה"ג מצינו בכתובות דע"ז ע"ב אי אתשיל אשכועתו ניהדר ואי לא לא ניהדר וע"ז נאמר שפת אמת תכון לעד עכ"ל.

וראיתי בס' שפתי צדיקים (דינאוויץ) בשלח ד"ה וחמושים (כ"ח ד') שכ' ישם הגה"ק בעל אוהב ישראל מאפטא זצ"ל דהטעם דאות ו' מורה על האמת הוא על שם שהוא קו ישר בלי שום נפתול ועקש ע"ש, וראה עוד בס' מנחם ציון (מהגה"ק רמ"מ מרימינוב זצוק"ל) פ' שמיני עמוד פ"ו ד"ה ועל זה מורה הו"ו דגחון מ"ש ע"ד הזהר כאן ע"ד הסוד. ועל הק' וי"ו אאופתא ש"ל ראה עוד בענף יוסף על הע"י ובס' בן יהודע חולין שם.

וראה עוד בס' פני דוד פ' בא אות ז' שכ' בשם הגה"ק מהר"ש מאסטרפולי זלה"ה דיש קליפה להשכיח הלימוד שמה רי"ב ויש לה חיילות תר"ה כמנין אדר"ת שער (ראה בהגה' רעק"א עמ"ס שבת ד' קמ"ז ע"ב על הגמ' אמר הורש היה לבס, וע"ע בס' פתח עינים עמ"ס שבת שם, ובקה"י ערך רי"ב וע' שכחה וערך כדת, וע"ע בניצוצי שמשון פ' בא ובסה"ד ערך ר"א בן ערך) וכ' עו"ש דעפ"י הקדמה מפאורה הלזו יש לרמוז דמהאי טעמא קורין רב"י למוסמך לבטל קליפת רי"ב המשכחת והשכחה מסטרא אחרא דאיקרי מות לכן באה אות ו' באמצע

דף ב', ע"א. וכן ברחב מה כתיב

ונתתם לי אות אמת, דא את ו' דדא אקרי אות אמת. ראה בנצוצי אורות ובניצוצי זהר, וע"ע מש"כ בחיבורי זה ח"א עמוד שי"ב. וע"ע בזהר ויחי דרמ"א ע"ב ומאי איהו אות אמת דא את ו' בגין דביה שריין חייין, וראה בס' מאורי אור מע' אות האלף אות צ"ג שכ' אמת אמרו בזהר שנותן חיים כי י"פ ד"ם גי' מ"ת והא' ממתקם ועושה מהם אמ"ת עכ"ל, וראה בס' כתנות אור פ' שמיני (דנ"ט ע"א מדפי הספר) ד"ה גמרא בפ"ק דתענית שכ' טעם למשאז"ל בתענית ד"ה ע"ב דיעקב אבינו לא מת, וכן בסנהדרין דצ"ז ע"א אמרו בההוא אתרא דקושטא שמיא ולא הוי משני בדיבוריהו ולא הוי מיית אינש מהתם בלא זימנא, ולכאורה מה מדה כנגד מדה איכא בזה, וביאר זה עפ"י דהזהר ויחי הנ"ל דמבואר דבאות אמת שריין חייין והוא סימנא דחיי ולכך כיון דלא הוי משני במיליהו היה להם אחיזה באות אמת משום דחיי לא שריא אלא באות אמת ולכך לא מייתי בלא זימניהו וק"ל, וזה פ' הגמרא דיעקב אבינו לא מת משום דמדתו של יעקב הוא אמת ודיבק באות החיים ולכך לא מת, ויש לישב גמ' דחולין דט"ז ע"א וזבחים ד"ט ע"ב דא"ל ר"ח לרבי וי"ו אאופתא כתב לך וכו', ופרש"י כמו שיש בבקעת חריצין כן וי"ו שבורה אמר לך וכו', ויש לדקדק למה אמר אות ו' ולא אמר אל"ף כתב לך אאופתא, ולד' הזהר ניחא משום דוי"ו הוא אות אמת והוא אמר לו תירון שאינו אמת לכך אמר לו וי"ו דכתב אאופתא כתב לך וי"ו שבורה שאינו של אמת עכ"ד, ועי' בס' פתח עינים סנהדרין צ"ז ע"א שכ"כ מד"ע ושאחר זמן רב ראה שכ"כ הרב כתנות אור פ' שמיני ע"ש, וע' היטב חי' אגדות מהרש"א

ונעשה תורה דאות ו' חיים כמ"ש בזהר ע"פ ונתתם לי אות אמת לכך ו' בתוך תרה ונעשה תורה וכו' עכ"ל.

וז"ל מרן הגהיד"א זצ"ל בספרו דבש לפי מע' ו' אות א', וי"ו אות ו' מורה חיים, וז"ש רז"ל דעפרון חסר הכתוב אות ו' וכתב עפרן, ויש להבין מה צער מרגיש עפרון אם כתוב עפרן, אמנם הכוונה דניטל וי"ו בחינת חיים ונתמעטו חיי רח"ל וכמ"ש אני עני במ"א בס"ד עכ"ל, וכ"כ בספרו חומת אנך פ' חיי שרה אות ג' וראה ב"ר חיי שרה פנ"ח ז' הה"ד נבהל להון איש רע עון, זה עפרון שהכניס עין רע בממונו של צדיק ולא ידע כי חסר יבואנו שחסרתו התורה וא"ו הה"ד וישמע אברהם אל עפרון, וישקול אברהם לעפרן עפרן כתיב חסר וא"ו, (ונשאר עפרן גימטריא ר"ע עי"ן, מת"כ וכ"ה בגור ארי' על רש"י, ועעמ"ש שם, וכ' בחי' הרד"ל גם עפרן חסר ו' עולה ת' לרמוז על ת' שקלי כסף שלקח ע"ש, ובס' מנחה כלולה הביא ב' פירושים אלו), וע"ע בשמו"ר פ' משפטים פל"א י"ז, ושם כ' בפי' מהרז"ו דח' פעמים כתוב בפרשה עפרון ז' מלאים וזה חסר לרמוז שחסרו השי"ת הרבה בגופו וממונו ע"ש, וזה כד' הדבש לפי ש"ל, ובמדרש אגדה פ' חיי שרה איתא ולמה מפני שהיה אברהם שוקל את הכסף לעפרון ועפרון היה גונב הכספים ולפיכך חסר וי"ו עכ"ל, ושור"ר בחזקוני שכ' דעפרן חסר בגי' ת' להשוות גימט' שלו לד' מאות שקל ששקל לו אברהם, ובס' הרוקח כ' דרע עין בגי' עפרן, ובפי' הדר זקנים מבעלי התוס' ובבעה"ט הביאו פי' זה וגם פי' של המת"כ וגו"א ש"ל, ומה שציין בדבש לפי למש"כ במ"א, ראה בספרו חומת אנך פ' חיי שרה אות ג' שכ"כ והוסיף עוד וז"ל עובר לסוחר מלא (בכמה דוכתי כתבנו מוסוד האריז"ל על דרך זה) גי' רוצח וכו', וזה רמז עובר לסוחר כי על אשר אמר הרבה ולא עשה ולא עוד אלא שרצה קנטרין גדולים דבר זה היה רוצח לעפרון

דנחסרו חיי, וז"ש עובר לסוחר, יען הוא היה עובר על דבריו מן הקצה לקצה במקום מתנה למוכרה יותר ויותר משויה ובקנטרין גדולים זה גרם לסוחר אותיות לחסרו ובגימטריא רוצח כי הוא רוצח לעצמו, ואע"ה ברוח קדשו רמזו בתחלת דבורו ופגעו לי בעפרון לשון לך פגע בו שבסוף יהיה לרעתו ולחסרו כמדובר עכ"ל, והנה בתורה עובר לסוחר חסר כתיב, אך ראה בס' כנפי יונה ריש ח"ב שמונה מדות הדרשה בחכמת האמת וכ' שם באופן כ"ג תרבה אעפ"י שאין לו כגון ו' מאלוקים וכו' ע"ש, וזה שציין בין שני חצאי עיגול שבכמה דוכתי כ' מוסוד האריז"ל עד"ז. והכנפי יונה המיוחס לרמ"ע מפאנו זצ"ל שורשו מכהאריז"ל, שכן הרמ"ע קיבל מר' ישראל סרוק זצ"ל תלמיד האריז"ל, ועמ"ש בחומת אנך פ' שלח אות ד' עה"פ והימים ימי בכורי ענבים, וכבר כתבתי מזה כ"פ בחיבורי.

ועפ"י דהזהר אלו נ"ל ליתן טעם עמ"ש רש"י ריש פ' יתרו שאחר שנתגייר וקיים המצות הוסיפו לו אות אחת על שמו שמקודם נקרא יתר, והוא מהמכילתא וצריך להבין מדוע הוסיפו לו אות ו' דוקא, ועמ"ש הגור ארי' שם, ועפ"י דהזהר א"ש בפשיטות דאחרי שנתגייר וקיים מצות התורה שנקראת תורת אמת ותורת חיים הוסיפו לו אות ו' דאקרי אמת וביה שריין חיים, והבן, ואח"כ ראיתי בס' מדבר קדמות מע' ו' אות ב' שכ' וז"ל ויו אות חיים רומז לתפארת, וזה שאלה רחב ונתתם לי אות אמת סימנא דחיי בעאת מינייהו, ועל אות זה לטובה נאמר וישם ה' לקין אות, ובתשובתו נתכפר לו נע ונשאר נד ונכנס הוי"ו ונעשה נוד, וזהו וישב בארץ נוד, ויתרו היה הטוב מקין שנפרד מהרע, וכן כתיב וחבר הקני נפר"ד מקין וע"כ כשנתגייר שנגמר להתקן ליקח הטוב מקין הוסיפו לו וי"ו כי היה נקרא יתר וקראוהו יתרו, ויעקב אבינו ע"ה כתיב ביה תתן אמת ליעקב אמת בחינת וי"ו, ולכן יעקב אבינו לא מת, כל זה

הלזה משובש מאוד כי ערבב שני ענינים נפרדים רחוקים זה מזה ועוות עלינו המקראות, מה ענין ויקרא משה (צ"ל, ויהי משה") האמור בס"פ משפטים אחר מ"ת מיד (ולמ"ד בגמ' זה היה מעשה קודם מ"ת) עם ויקרא האמור אחר הקמת המשכן שזה היה עשרה חדשים אח"כ, ונראה שמטעם זה ל"ג לה בד"א, הרי עכ"פ נראה לעין כי השית עליו נוספות מזויפות אחד מן המשובשים והלבישים בסתרי קבלה בלתי הולמים אותם חידושים עכ"ל, וכבר מובא קושיא זו בקונט' שבסוף שער הגלגולים שסידר מהר"ש ויטאל כמ"ש בנצוצי אורות כאן, וע"ש מה שהקשה עוד, וכבר העיר בנצוצי זהר דבאור החמה כ' דכל זה אינו מהזהר, והוא באור החמה שם בשם גליון, אבל עי' באור החמה בפ"י הרמ"ק ז"ל שהיה לו כל ד' הזהר שלפנינו ופי' כל דבריו ע"ש.

שם. תא חזי מה כתיב וכבוד ה' מלא את המשכן מלא לא כתיב אלא מלא דהוה שלים לעילא ותתא עם משכנא דלתתא. ראה באור החמה בשם הרמ"ק ז"ל ובמק"מ פ' ד' הזהר אלו, וראה בס' ישמח משה ס"פ פקודי שהביא ד' הזהר אלו וכו' ועי' במק"מ מה שפי', ולי נראה דהזוה"ק כוון לפרושי בפסוק הנ"ל עפ"י המורה שכתב מלא הוא שם משול וכו', ועפ"י שבעה דברים קדמו לעולם, וכמבואר למעלה בפ' ויקהל, ע"ש והבן, ועי' שם בישמח משה פ' ויקהל דקצ"ח ע"א בד"ה והנ"ל ליישב וכו', יע"ש שהביא ד' המו"נ ח"א פ"ט שפי' דמלא הוא לשון שלימות וחשיבות כמו ומלא אותם חכמת לב, והיינו מלא כל הארץ כבודו ענינו כל הארץ תעיד על שלמותו וכו', ועפ"י מבואר הפסוק וכבוד ה' מלא את וגו' עפ"י הגמ' פסחים דנ"ד ע"א בשבעה דברים קדמו לעולם שנאמר כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו, נמצא דקודם המשכן לא נתמלא הבריאה, וז"ש וכבוד ה'

הקדמות זהר הקדוש והתקונים ורבינו האר"י זצ"ל ונכתבו בליקוטי והארכתי בהם למקומותם כמושבותם עכ"ל.

וראיתי בס' ולאשר אמר עה"ת פ' בחקותי שכ' בשם הרה"ק המפורסם מו"ה דוד משה זצ"ל מטשארקוב דעפ"י ד הזהר דאות ו' אקרי אות אמת א"ש דמה"ט במזמור ל"ד שבתהלים לדוד בשנותו את טעמו שפסקויו הם מיוסדים על סדר אלף בית נחסר אות ו' יען כי אז לא היה אמת שדהע"ה שינה כאן את טעמו ע"כ, ועי' רד"ק שם ל"ד א' שכ' וחבר זה המזמור והוא באל"ף ב"ת בראשי הפסוקים זולתי הו"ו שהוא באמצע פסוק, וכ"ה בפ' המאירי שם וכ' שכלל הה"א והוא"ו בפסוק א', וכ' עו"ש דהו"ו שבמלת ופניהם יתירה כדרך ביום השלישי וישא אברהם את עיניו, ועפ"י הנ"ל א"ש דבמכוון כ' הו"ו יתירה כדי שלא יהיה האלף ב"ת חסר כאן לגמרי מן אות הו"ו, ובוזה שלא יש כאן אות הו' בפסוק בפ"ע כמו שאר האותיות הרי יש רמז לד' הזהר כאן דעשה כן במכוון יען כי אז לא היה אמת.

וכ' עו"ש בס' ולאשר אמר בשם הרה"ק רד"מ הנ"ל דכן במזמור תהלה לדוד (תהלים קמ"ה) יש באמצע כל פסוק אות ו' כמו תהלה לדוד ארוממך וכו' ואברכה שמך וכו', בכל יום אברכך ואהללה שמך וכו' חוץ מפסוק קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת שם לא נכתב באמצע אות ו' יען דבכל פסוק רצה לרמז אות אמת משא"כ בפסוק הזה בלא"ה אמת כתיב ביה עכ"ד.

דף ב', ע"ב. א"ר יוסי א"ה והא כתיב ויקם משה את המשכן וגו', וכתוב ולא יכול משה לבא אל אהל מועד, כתיב ויהי משה בהר ארבעים יום וגו' וכתוב ויקרא אל משה וגו' וכו'. ראה בס' המטפחת עמוד כ"ז שכ' והנה כל המאמר